

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยตามแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยใช้ชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยตามแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุขให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยตามแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยใช้ชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ และศึกษาระดับความสุขของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยใช้ชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ มีค่าเท่ากับ 82.07/81.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลการเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ ตามแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยใช้ชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์พบว่า เด็กปฐมวัยมีความพร้อมทางคณิตศาสตร์หลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
3. ระดับความสุขของเด็กปฐมวัย จากการจัดประสบการณ์ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ตามแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยใช้ชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ระดับความสุขโดยรวมอยู่ในระดับมาก และความสุขของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 4.35$, S.D.=0.57)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถจัดประสบการณ์การเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยได้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ มีค่าเท่ากับ 82.07/81.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะ การส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ให้กับเด็กปฐมวัยนั้นควรส่งเสริมให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองโดยครูจัดกิจกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับความรู้ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องตามแนวทางทฤษฎีการเรียนรู้ของเปียเจต์ ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมที่ควรจัดให้กับเด็กปฐมวัยควรเน้น ให้เด็กได้พัฒนาประสาทสัมผัสให้มากที่สุด กิจกรรมที่สอนควรกระตุ้นให้เด็กคิดและมีโอกาสจัดกระทำ (Manipulation) หรือลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสและต้องได้เห็นสิ่งต่าง ๆ หรือเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยผ่านประสาทสัมผัสและต้องได้ เห็นสิ่งใหม่ ๆ หรือเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ รอบตัว ทั้งนี้เพื่อพัฒนาประสาทสัมผัสให้มากที่สุด และส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญา (อ้างในนิเทศา ประพศกกิจ. 2541 : 7-8) สอดคล้องกับงานวิจัยของ รักชนก นามศรี (2553 : 117-118) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ พบว่าเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการมีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้พัฒนาตนเองสอดคล้องกับระดับความสามารถ เกิดการเรียนรู้ได้ดี มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และสามารถจดจำหรือระลึกเนื้อหาจากที่เคยเรียนผ่านไปแล้วได้

2. ผลการเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย จากการจัดประสบการณ์ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ตามแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยใช้ชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์พบว่า เด็กปฐมวัยมีความพร้อมทางคณิตศาสตร์หลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ ทั้งนี้เป็นเพราะ การเตรียมความพร้อมด้านทักษะพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย มุ่งให้เด็กมีโอกากระทำกับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สำรวจ ค้นพบ และมีประสบการณ์ตรงทางคณิตศาสตร์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง อีกทั้งมุ่งพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ได้แก่ การสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก การจัดหมวดหมู่ การนับ การวัด ขนาด รูปทรง น้ำหนัก ระยะทาง ความยาว จำนวน ลำดับ และความสัมพันธ์ต่าง ๆ โดยเน้นให้เกิดกระบวนการ (Process) ในการหาคำตอบมากกว่าผลลัพธ์ที่

เกิดขึ้น (Product) สอดคล้องตามแนวทางทฤษฎีการเรียนรู้ของอีริคสัน ที่กล่าวว่า กิจกรรมในระดับก่อนประถมศึกษา เน้นผ่านการเล่นซึ่งเป็นการสนุกสนาน สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ก็เรียกว่า เชิญชวนต่อการเข้าร่วม ใช้จินตนาการ บทบาทสมมุติ ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อพัฒนาของเด็กวัยนี้ และมีการจัดให้อยู่ตลอดเวลา (อ้างใน นิติยา ประพฤติกิจ, 2541 : 9) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี เอี่ยมพงษ์ไพฑูรย์ (2538 : 52-54) ได้ศึกษาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนา โดยการเสริมประสบการณ์คณิตศาสตร์ประกอบสื่อพบว่า เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนาโดยการเสริมประสบการณ์คณิตศาสตร์ประกอบคำถาม มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ขวัญนุช บุญอยู่สง (2546 : 51) ได้ศึกษาการส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการเล่า "นิทานคณิต" พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคณิตศาสตร์ในทุกทักษะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของโดยคน วงศ์ราชา (2553 : 84) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมในการพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยพบว่า หลังการจัดประสบการณ์ เด็กปฐมวัยได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ ด้วยชุดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับความสุขของเด็กปฐมวัยจากการศึกษาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ตามแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยใช้ชุดส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ระดับความสุขโดยรวมอยู่ในระดับมากและมีความสุขอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 4.35, S.D. = 0.57$) ทั้งนี้เป็นเพราะ เด็กปฐมวัย เกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนานกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ มีการช่วยเหลือ ยกย่องชมเชยเพื่อน ครูเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง และบรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลายไม่เคร่งเครียด สามารถเข้าถึงความงาม ความดีด้วยภูมิปัญญาของตนเอง เข้าใจคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ และมีการตอบสนองความใฝ่รู้ สอดคล้องกับแนวคิดของสันสนีย์ ฉัตรกุลปต์ (2544 : 24-30) กล่าวถึงสิ่งที่จะทำหน้าที่ จะทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการเรียนรู้ที่มีความสุข มีความสนุก ประทับใจผู้เรียน และเน้นการลงมือปฏิบัติจะทำให้ผู้เรียนจำได้ในสิ่งที่เรียน และสนุกที่จะเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีวิไล เขาวนัปรีชา (2550 : 58) ได้ศึกษาพฤติกรรมความสุขของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมคุณค่าเพื่อชีวิต พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมคุณค่าเพื่อชีวิต มีพฤติกรรมความสุขหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการจัดประสบการณ์ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยตามแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ครูปฐมวัยสามารถนำแนวทางการเรียนรู้อย่างมีความสุขไปประยุกต์ใช้กับการจัดประสบการณ์ทักษะทางด้านภาษา กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์อื่น ๆ ได้อีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนารูปแบบในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่หลากหลาย

2.2 ควรมีการศึกษาระดับความสุขของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นต้น

2.3 ควรมีการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย โดยยึดแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการอื่น ๆ ที่หลากหลาย

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระดับความสุขของผู้เรียนที่ใช้กรอบในการจัดประสบการณ์ จากแนวคิดทฤษฎีอื่น ๆ